

Către: JUDECĂTORIA _____

DOMNULE PREȘEDINTE,

Subsemnatul BODU Sebastian, cetățean român, cu domiciliul în str. _____ nr. ____, sector ____, București, cont bancar RO _____ deschis în lei (RON) la _____, adresă poștală electronică _____, tel. _____, formulez

CERERE DE CHEMARE ÎN JUDECATĂ

a pârâtei Sky News Limited, înregistrată în registrul companiilor sub nr. 09591953, cu sediul înregistrat în Frant Way, Isleworth, Middlesex, TW7 5QD, Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord, care operează postul TV Sky News, prin care solicit acordarea sumei de _____ (_____) de lei (RON) cu titlu de daune-interese, pentru acoperirea prejudiciului nepatrimonial (moral) încercat de subsemnatul prin difuzarea unui material video defăimător.

I. **Fapta ilicită și autorul acesteia, vinovăția și legătura de cauzalitate dintre faptă și prejudiciu**

În fapt, în data de 9 septembrie 2016, postul TV britanic Sky News, operat de pârâtă, a difuzat o așa-zisă anchetă de presă (fapta ilicită), realizată în România de o echipă de jurnaliști ai acestui post, coordonată de RAMSAY Stuart (autorul faptei ilicite). Acesta din urmă este **prepus al pârâtei** care, de altfel, s-a solidarizat expres cu prepusul-autor al faptei, printr-un comunicat al unui purtător de cuvânt publicat în ziarul britanic The Guardian, care face o analiză a cazului: „Stuart Ramsay este unul din jurnaliștii noștri cei mai experimentați și tenace, cu o experiență îndelungată în realizarea de materiale jurnalistice în toate colțurile lumii. El a realizat o anchetă solidă despre traficul de arme din România și Sky News își asumă materialul fără rezerve” (anunțul poate fi văzut la adresa <https://www.theguardian.com/media/2016/aug/10/sky-news-defends-report-on-gun-running-amid-claims-of-faked-meeting>).

În respectivul material video, trei cetățeni români, SZANTO Aurelian-Mihai, PÁNTICS Attila-Csaba și PANTICS Levente, cu fețele acoperite de cagule și ochelari de soare, sunt prezentați ca fiind traficanți de arme de foc militare aduse din Ucraina și livrate Europei de vest, dispuși să le vândă oricărui cumpărător, inclusiv teroriștilor Statului Islamic. Szanto Aurelian-Mihai era translatorul și așa-zisul intermediar, iar ceilalți doi erau așa-zii vânzători. **Pentru a mări efectul emoțional al filmării, materialul intercalează prezentările armelor, realizate de respectivii cetățeni români, cu scene ale atentatului terorist islamist împotriva redacției săptămânalului parizian Charlie Hebdo, menționând în același timp că, în prezent, cele mai multe victime ale atentatelor teroriste se produc nu prin folosirea explozivilor, ci a armelor de foc, mai ales a bine-cunoscutei AK-47 (Automat Kalașnikov), precum și cu declarații ale unor oficiali ai Agenției Naționale Anti-Crimă din Regatul Unit cu privire la pericolul unor astfel de livrări de armament** (materialul video poate fi vizionat la adresa <https://www.youtube.com/watch?v=eJxKBdMYbtY>).

Din cercetările efectuate de parchet a rezultat că investigația jurnalistică prezentată a fost, de fapt, o acțiune regizată, fără nicio legătură cu realitatea, menită să manipuleze publicul destinat al filmării. Cităm în continuare din comunicatul DIICOT, conform căruia, *la începutul lunii iulie 2016, Szanto Aurelian-Mihai, cetățean român rezident în Marea Britanie de mai mulți ani, a fost contactat telefonic de către un jurnalist britanic, pe care-l cunoscuse anterior, care i-a propus să lucreze ca translator pentru postul de televiziune britanic. Respectivul jurnalist i-a spus că intenționează să realizeze un documentar despre traficanții de arme și i-a cerut să găsească persoane dispuse să prezinte arme de foc. Deși Szanto Aurelian-Mihai a replicat că nu are posibilitatea de a prezenta arme militare, ci doar arme de vânătoare deținute legal de un prieten de-al său din România, respectivul jurnalist a fost de acord. În aceste condiții, Szanto Aurelian-Mihai a luat legătura cu prietenul său, Pántics Attila-Csaba, care a fost de acord cu solicitarea, urmând ca prezentarea armelor să o facă împreună cu vărul său, Pantics Levente. Jurnaliștii britanici i-au oferit Szanto Aurelian-Mihai suma de 2000 de euro, pentru realizarea „investigației jurnalistică” din care acesta a oprit 1000 euro, iar suma de 1000 euro urma să fie împărțită între Pántics Attila-Csaba și Pantics Levente. Pentru realizarea materialului jurnalistic, începând cu data de 29.07.2016, pe aeroportul din Târgu-Mureș au sosit cu o cursă aeriană mai mulți jurnaliști britanici, ce au fost preluați de către Szanto Aurelian-Mihai cu un autoturism închiriat special pentru această activitate. După ce au fost preluați, între jurnaliști și însoțitorii acestora s-au purtat discuții în legătură cu detaliile filmării, iar Szanto Aurelian-Mihai i s-a cerut ca persoanele care apăreau în calitate de „traficanți de arme” să poarte cagule. Totodată, acestuia i-au fost precizate întrebările și răspunsurile pe care ar fi trebuit să le dea așa-zii traficanți, inclusiv prețurile pentru unele tipuri de arme. Tot jurnaliștii au mai cerut ca filmarea să se realizeze într-o zonă izolată, împădurită și cu dealuri, autovehiculul cu care se deplasau contrabandiștii să nu aibă numere de înmatriculare, iar armele să fie acoperite cu o pătură. Odată îndeplinite cerințele jurnaliștilor britanici, în dimineața zilei de 31.07.2016, Szanto Aurelian-Mihai s-a deplasat cu*

autovehiculul închiriat, la hotelul în care se aflau cazate patru persoane din echipa postului britanic de televiziune. Împreună cu aceștia, s-a deplasat din direcția mun. Târgu Mureș către localitatea Jeica, jud. Mureș, unde s-au întâlnit cu ceilalți doi cetățeni români, Pantics Atilla Csaba și Pantic Levente. Cei doi s-au deplasat cu autoturismul de teren marca Suzuki Samurai, fiind urmați de către Szanto Aurelian-Mihai, care conducea autoturismul în care se aflau jurnaliștii britanici. La o distanță de aproximativ 2 km față de punctul de întâlnire, Pantics Atilla Csaba a oprit autoturismul marca Suzuki Samurai și împreună cu Pantics Levente au coborât, amândoi si-au pus cagulele pe cap (cagule găsite cu ocazia perchezițiilor domiciliare), însă unul din jurnaliștii britanici i-au solicitat și lui Szanto Aurelian-Mihai, în calitate de „intermediar al traficantilor de arme”, să poarte cagulă. Neavând cagulă, cei din echipa de filmare i-au înmânat una, o șapcă și o geacă. Ulterior s-a procedat la realizarea materialului video propriu-zis, ocazie cu care au fost puse și întrebările la care erau pregătite și răspunsurile, cerându-li-se în mod expres să vorbească în limba română, chiar dacă limba lor maternă este limba maghiară (comunicatul integral poate fi vizualizat la adresa <http://www.diicot.ro/index.php/arhiva/1852-comunicat-de-presa-11-08-2016>). Împotriva celor trei cetățeni români s-a dispus măsura arestului preventiv, conform încheierii din 12 august 2012 a Curții de Apel București, secția I-a penală, dată în Dosarul nr. 5720/2016 (disponibilă pe <http://admin.stiripesurse.ro/media/other/201608/mediu-147143189561514400.pdf>). De asemenea, s-a cerut audierea jurnalistului britanic Ramsey Stuart, printr-o comisie rogatorie.

Trecând peste acțiunea penală pornită împotriva celor trei cetățeni români și a cetățeanului britanic, care nu are, desigur, nicio legătură cu prezenta cerere de chemare în judecată decât prin prisma utilității probelor administrate, în speță a declarațiilor date în fața procurorilor de către cei trei cetățeni români participați la acțiunea denigratoare regizată, relevantă este **intenția** (vinovăția) postului TV Sky News ca, prin prezentarea ca adevărate a unor fapte nereale, să creeze, în rândul telespectatorilor acestui post, precum și a altor cetățeni ai Uniunii Europene care au vizionat materialul respectiv ce a fost încărcat și pe rețeaua YouTube, de unde a fost atât preluat de alte mijloace *mass media*, cât și distribuit intens pe rețelele de socializare, sentimentul că **românii sunt dispuși să vândă arme de foc militare inclusiv către organizații teroriste islamice, fiind indiferenți, câtă vreme „prețul este cel corect”, față de scopul în care astfel de organizații utilizează respectivele arme. De asemenea, să acrediteze ideea că traficul de arme este permis de către autoritățile statului român, „atâta vreme cât armele nu sunt folosite în România”, adică o complicitate a statului român cu traficanții de arme. O atare așa-zisă anchetă jurnalistică, regizată, are, în mod evident, ca scop imediat denigrarea cetățenilor români în raport cu ceilalți cetățeni europeni, pentru a induce sentimentul că românii, atât simpli cetățeni, cât și reprezentanți ai autorităților publice, sunt nedemni de a fi cetățeni ai Uniunii Europene, dat fiind că sunt dispuși să se coboare atât de jos încât să vândă arme chiar și unor teroriști afiliați Statului Islamic.**

Cât privește scopul mediat, acesta a fost, probabil, acela de a convinge cetățenii Regatului Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord că nu au greșit votând, în cadrul referendumului din luna iunie,

ieșirea țării lor din Uniunea Europeană, campania „Leave” (în favoarea ieșirii) fiind intens susținută de postul TV Sky News (precum și de celelalte organe *mass-media* din grupurile societare News International și BSkyB aparținând magnatului James Murdoch).

O prezentare a unei anchete jurnalistice măsluite are, desigur, un efect degradant față de cetățenii români, încălcând dreptul subsemnatului, ca cetățean român, **la propria imagine**, făcându-mă să par, în interiorul Uniunii Europene, cetățean aparținător unei categorii valorice inferioare, din care nu îmi doresc să fac parte. Deformarea grosolană a realității încalcă principiul respectării **demnității umane**, prin faptul că creează impresia că românii sunt lipsiți nu doar de orice urmă de responsabilitate, dar și de afecțiune umană față de victimele atentatelor teroriste islamice, iar acest fapt este tolerat chiar de autoritățile statului, ceea ce face ca românii să fie, deci, nedemni de a fi cetățeni europeni.

II. Prejudiciul și acoperirea lui

Fapta ilicită, materializată în filmarea difuzată de postul TV Sky News, încărcată pe YouTube și distribuită în întreg mediul virtual, de unde a fost preluată de *mass media* din România, dar și din alte țări ale Uniunii Europene, m-a pus într-o situație în care, ca cetățean român, imagina personală și demnitatea mi-au fost afectate, lucru care mi-a adus un prejudiciu personalității sociale și valorilor care alcătuiesc această personalitate. Drepturile personalității sunt, după cum s-a spus în doctrină (C. Jugastru, *Prejudiciul*, Editura Hamangiu, București, 2013, p. 43, p. 192), o aplicație particulară a libertăților civile, și acestea fac negreșit obiect al protecției juridice. Repararea prejudiciului suferit de subsemnatul, ca urmare a lezării personalității sociale și aflat în legătură cauzală directă cu fapta ilicită, face obiectul ocrotirii legale, după cum prevede art. 252-253, precum și art. 1391 C. civ., precum și cu celelalte texte din Codul civil privind răspunderea civilă delictuală. Întrucât fapta ilicită și-a produs efectele juridice prin răspândirea materialului video conținând așa-zisa anchetă jurnalistică, mijloacele reparatorii enumerate la art. 253 alin. (1) C. civ. au devenit inaplicabile.

Drept urmare, repararea prejudiciului suferit de subsemnatul nu se poate face decât pe calea **daunelor-interese compensatorii**, evaluate prin prezenta acțiune la suma de _____ (_____) lei (RON), sau echivalentul în lire sterline (*English pound*), plătibili printr-o sumă globală.

Modalitatea de evaluare a prejudiciului ține cont, ca un prim criteriu după care acest prejudiciu a fost evaluat, de **importanța valorii lezate** prin defăimarea subsemnatului, ca cetățean român. În plus, subsemnatul sunt o persoană cu relativă notorietate și care intru în contact cu cetățeni străini, unii dintre ei fiindu-mi clienți pe chestiuni de consultanță de afaceri. Este bine-cunoscut că, în afaceri, un element pe baza căruia se încheie raporturile contractuale de consultanță este aprecierea reciprocă dintre parteneri. Or, după cum arătam, când cetățenilor români li se pune eticheta de

nemernici, lipsiți de orice scrupule și dispuși să facă orice pentru bani, și așa chiar sub protecția sau indiferența autorităților - etichetă accentuată de postările acide și injurioase ale unor cetățeni străini (în general britanici) care au vizionat materialul - automat partenerii de afaceri, actuali sau viitori ar putea fi inhibați să mai intre în raporturi contractuale cu subsemnatul, din dorința naturală de a se delimita.

În al doilea rând, subsemnatul sunt o persoană respectată pentru funcțiile pe care le-am deținut, timp de 10 ani, în Guvernul României și în Parlamentul European. Drept urmare, rezonanța așa-zisei lipse de umanitate a concetățenilor mei, tolerată sau chiar încurajată de autoritățile din care, la rândul meu, am făcut parte, îmi afectează imaginea în ochii cetățenilor străini, cu care interacționez fie în România, fie în afara ei. Pe lângă importanța valorii lezate, **situația personală a victimei** este, deci, cel de-al doilea criteriu în funcție de care am evaluat prejudiciul. Subsemnatul sunt un om cu o anumit statut social, public, bucurându-mă de o imagine bună, indispensabilă în activitatea mea. În aceste condiții, prejudiciul moral a fost auto-evaluat, pe baza celor de mai sus, într-un mod direct proporțional cu (i) valoarea lezată, așa cum subsemnatul o percep în raport cu realitatea obiectivă, precum și cu (ii) situația mea personală, de persoană responsabilă.

Acest mod de evaluare a fost calificat în literatura de specialitate (A. Corhan, *op. cit.*, p. 38) ca fiind în acord cu *ecoul și consecințele* pe care le-a antrenat sau *pe care le-ar putea antrena* statutul social al subsemnatului, urmările asupra profesiei, prestigiului ori imaginii victimei. Așadar, chiar dacă subsemnatul nu am suferit, în acest moment, un prejudiciu constând în pierderea unor contracte profesionale, acest lucru este irelevant din punctul de vedere al daunelor-interese, deoarece un astfel de prejudiciu, odată concretizat economic, prin posibilitatea evaluării pecuniare în mod obiectiv (F. Mangu, *Răspunderea civilă*, Editura Universul Juridic, București, 2014, p. 178), **iese din sfera daunelor morale, nepatrimoniale** și intră în sfera *daunelor materiale, patrimoniale* (care diminuează patrimoniul), daune care nu fac obiectul acestei acțiuni; dacă astfel de prejudicii ar apărea, această acțiune ar urma, pe cale de consecință, a fi completată, nefiind neobișnuit ca aceeași faptă ilicită să producă atât un prejudiciu nepatrimonial (moral), cât și unul patrimonial (I. Albu, *V. Ursa, op. cit.*, p. 65). Drept urmare, daunele morale nu se apreciază prin raportare la un element material, ci prin luarea în considerare a altor criterii, în speță cele două mai sus utilizate. În cazul prejudiciului de imagine, rolul daunelor-interese constau, deci, exclusiv în a acorda **satisfacție victimei** (fiind vorba de o atare satisfacție, apreciată după criterii subiective prin esența lor, dreptul la despăgubire pentru atingerea drepturilor inerente personalității nu poate fi transmis, după cum prevede art. 1391 alin. (5) C. civ.). Iar cum acest prejudiciu a fost în mod *cert și ireversibil* cauzat, acoperirea lui prin plata unei indemnizații compensatorii este singura modalitate de a acorda o astfel de satisfacție (abia după condamnarea definitivă a autorului prejudiciului dreptul la despăgubire poate fi transmis, după cum prevede art. 1391 alin. (4) C. civ.). De altfel, denumirea de „indemnizație compensatorie” sau „despăgubire în compensare” (I. Albu, *V. Ursa, op. cit.*, p. 259) este o categorie juridică cu caracter special, determinată de faptul că

prejudiciul este imposibil de stabilit pe baza unor criterii obiective, precum în cazul celui patrimonial.

Privită ca indemnizație compensatorie, suma de _____ (_____) de lei (RON) nu ar reprezenta un *venit nejustificat pentru subsemnatul*, care să mă înavuțescă, dat fiind că nu sunt lipsit de mijloace de trai decente; așadar nu mi-am propus să mă îmbogățesc fără just temei pe seama părâtei, ci doar să mi se acorde o indemnizație care să îmi acorde *satisfacție*. Deși despăgubirile nu trebuie să țină cont de situația materială a autorului prejudiciului, apreciez că indemnizația compensatorie solicitată este rațională și în raport cu *posibilitatea autorului faptei ilicite de a o plăti*, apreciind deci că aceasta nu este excesivă, din acest punct de vedere. Toate elementele mai sus prezentate, pe baza cărora am evaluat prejudiciul și despăgubirile acoperitoare, au la bază principiul probării prejudiciului, chiar și atunci când, în baza unor criterii subiective, fiind unul nepatrimonial, acestea sunt lăsate la libera apreciere a judecătorului.

III. Competența instanței române și aplicabilitatea legii române

În data de 10 ianuarie 2015 a intrat în vigoare Regulamentul UE nr. 1215/2012 privind competența judiciară, recunoașterea și executarea hotărârilor în materie civilă și comercială, care se aplică în materie civilă și comercială, indiferent de natura instanței, după cum prevede art. 1 alin. (1) teza I-a. Conform art. 5 alin. (1), „persoanele domiciliat pe teritoriul unui stat membru pot fi acționate în justiție în fața instanțelor unui alt stat membru numai în temeiul normelor enunțate în secțiunile 2-7 din prezentul capitol”, iar conform art. 7 alin. (2) din cadrul Secțiunii 2, „o persoană care are domiciliul pe teritoriul unui stat membru poate fi acționată în justiție într-un alt stat membru: [...] în materie delictuală și quasi-delictuală, în fața instanțelor de la locul unde s-a produs sau riscă să se producă fapta prejudiciabilă”. În același sens, art. 1081 alin. (1) pct. 2 C. proc. civ., care reglementează *competența preferată a instanțelor române*, prevede că „instanțele române sunt competente să judece și litigiile în care locul unde a intervenit un fapt juridic din care decurg obligații extracontractuale sau se produc efectele acestuia se află în România”. **Întrucât fapta delictuală constă în difuzarea în eter și în mediul digital virtual (Internet/YouTube/site-ul Sky News), a materialului video denigrator, cauzator al unui prejudiciu moral, locul de unde a fost difuzat în eter sau încărcat pe Internet (YouTube/site-ul Sky News) este irelevant, fie că acesta este în Anglia, Antarctica, în apele internaționale sau în spațiu. În acest caz, prejudiciul însușiște victima, ceea ce înseamnă că s-a produs în locul unde subsemnatul locuiește în mod constant, adică la domiciliul meu.**

Conform art. 2642 C. civ., care reglementează *răspunderea pentru atingeri aduse personalității*, „(1) Pretențiile de reparații întemeiate pe o atingere adusă vieții private sau personalității, inclusiv prin mass-media sau orice alt mijloc public de informare, sunt cârmuite, la alegerea persoanei lezate, de: (a) legea statului reședinței sale obișnuite; (b) legea statului în care s-a produs rezultatul răgubitor; (c) legea statului în care autorul daunei își are reședința obișnuită ori sediul social. (2)

În cazurile prevăzute la alin. (1) lit. a) și b) se cere și condiția ca autorul daunelor să fi trebuit în mod rezonabil să se aștepte ca efectele atingerii aduse personalității să se producă în unul dintre acele două state”. Fiind o competență alternativă, la alegerea subsemnatului, ca reclamant (victimă), este corectă aplicarea legii statului unde subsemnatul are reședința obișnuită – adică **legea română**, ca lege care să reglementeze raportul juridic (dreptul material) și litigiul (dreptul procedural).

Conform alin. (1) al art. 1072 C. proc. civ., ce reglementează, în cadrul procesului civil internațional, *competența internă*, atunci „când instanțele române sunt competente potrivit dispozițiilor cărții de față, competența se determină conform regulilor din prezentul cod și, după caz, a celor prevăzute în legi speciale”. Pe baza acestui articol de trimitere, art. 113 C. proc. civ., care reglementează *competența alternativă*, stabilește, la alin. (1) pct. 9, că este competentă a judeca litigiul (și) „instanța în a cărei circumscripție s-a săvârșit fapta ilicită sau s-a produs prejudiciul, pentru cererile privind obligațiile izvorâte dintr-o asemenea faptă”. După cum vedem, pe lângă competența alternativă generică, prevăzută de întreg art. 113 alin. (1), pct. 9 reglementează, la rândul lui, o competență alternativă între (i) instanța în a cărei circumscripție s-a săvârșit fapta ilicită și (ii) instanța în a cărei circumscripție s-a produs prejudiciul. În opinia subsemnatului, bazată pe interpretarea doctrinară conform căreia **competența teritorială internă alternativă este considerată o tehnică de protecție a reclamantului** (I. Deleanu, *Tratat de procedură civilă*, Editura Universul Juridic, București, 2013, vol. I, p. 680), instanța competentă este cea în circumscripția căreia domiciliem. Această soluție este bazată pe argumentul că, pe de o parte, nu există un loc fizic al săvârșirii delictului civil, întrucât nu filmarea, în sine, este ilicită, ci difuzarea ei în eter și încărcarea pe YouTube (deci nu există anumită instanță în a cărei circumscripție să se fi săvârșit fizic fapta) și, pe de altă parte, fiind unul moral, legat de personalitatea subsemnatului, prejudiciul este indisolubil legat de persoana mea, ceea ce înseamnă că s-a produs acolo unde subsemnatul domiciliem. Tot în doctrină (Gh.-L. Zidaru, în *Noul Cod de procedură civilă*, comentat și adnotat, de V.M. Ciobanu și M. Nicolae, coordonatori, Editura Universul Juridic, București, 2013, vol. I, p. 337) s-a spus, având ca sursă de inspirație jurisprudența Curții de Justiție a Uniunii Europene (cauza *Antoniou Marinari*, C-364/93), că este competentă instanța în a cărei circumscripție teritorială s-a produs lezarea valorii sociale ocrotite (prejudiciul nemijlocit). Cum, în cazul în speță, valoarea lezată este propria mea personalitate, instanța competentă teritorială nu poate fi decât cea de la domiciliul subsemnatului, domiciliu situat în _____, județul/sectorul _____. Din punct de vedere material, întrucât valoarea daunelor-interese solicitate este sub 200.000 de lei, competența aparține Judecătoriei. **În concluzie, competența materială și teritorială aparține Judecătoriei _____.**

Excepția de la alin. (2) a art. 1072 C. proc. civ., conform căreia „dacă, în aplicarea prevederilor alin. (1), nu se poate identifica instanța competentă să judece cauza, cererea va fi îndreptată, urmând regulile de competență materială, la Judecătoria Sectorului 1 al Municipiului București, respectiv la Tribunalul București” nu este aplicabilă în cauză, întrucât dreptul intern, la care alin. (1) al aceluiași art. 1072 C. proc. civ. face trimitere, ca regulă, este suficient pentru a determina instanța competentă intern. Excepția de la alin. (2) a fost edictată pentru a acoperi situațiile în care,

din motive legate de existența unui element de extraneitate, instanța română competentă conform dreptului intern, nu poate fi determinată

Pentru toate motivele de mai sus, vă rog să admiteți acțiunea, așa cum a fost aceasta formulată, și să admiteți cererea de acordare a daunelor morale în cuantum de _____ (_____) lei (RON) sau echivalentul în lire sterline (*English pound*).

Înțeleg să fac dovada pretențiilor mele cu următoarele mijloace de probă:

- Înregistrarea aflată pe YouTube a faptei ilicite constând în așa-zisa anchetă jurnalistică (<https://www.youtube.com/watch?v=eJxKBdMYbtY>)
- Comunicatul postului TV Sky News de solidarizare cu autorul faptei (<https://www.theguardian.com/media/2016/aug/10/sky-news-defends-report-on-gun-running-amid-claims-of-faked-meeting>)
- Comunicatul DIICOT cu privire la cererea de arestare preventivă a celor trei cetățeni români, utilizați de autor pentru săvârșirea faptei ilicite (<http://www.diicot.ro/index.php/arhiva/1852-comunicat-de-presa-11-08-2016>)
- Încheierea din 12 august 2012 a Curții de Apel București, secția I-a penală, dată în Dosarul nr. 5720/2/2016 (<http://admin.stiripesurse.ro/media/other/201608/media-147143189561514400.pdf>)

În drept, îmi întemeiez prezenta acțiune pe dispozițiile art. 113 alin. (1) pct. 9, art. 268 și urm. și art. 1072 și art. 1081 C. proc. fisc., precum și art. 252-253, art. 1373, art. 1391 și art. 2462 C. civ.

Reclamant,

23.08.2016

Sebastian Bodu

DOMNULUI PREȘEDINTE AL JUDECĂTORIEI _____